

มุกดาหาร - สะหวันนะเขต : เมืองคู่แฝดทางเศรษฐกิจที่น่าจับตามอง

สะพานข้ามแม่น้ำโขงระหว่างจังหวัดมุกดาหารของไทย กับแขวงสะหวันนะเขตของ สปป.ลาว หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า “สะพานมิตรภาพไทย- สปป.ลาว แห่งที่ 2” มีพิธีเปิดอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2549 ที่ผ่านมา ซึ่งคาดว่าจะ ส่งผลให้จังหวัดมุกดาหารของไทย และแขวงสะหวันนะเขตของ สปป.ลาว ซึ่งเป็นที่ตั้งของฐานสะพานแห่งนี้ เป็นเมืองคู่แฝดทางเศรษฐกิจของกันและกัน เนื่องจากสามารถเดินทางถึงกันผ่านสะพานแห่งนี้ โดยใช้เวลาเพียงไม่กี่นาที ต่างจากเดิมที่การเดินทางและขนส่งสินค้าต้องอาศัยเรือแพขนานยนต์ ซึ่งใช้เวลาค่อนข้างนานเกือบ 2 ชั่วโมง ตั้งแต่รอขึ้นแพและข้ามแม่น้ำ นอกจากนี้ การที่ สปป.ลาว มีแผนจะพัฒนาสนามบินสะหวันนะเขตให้เป็นสนามบินนานาชาติแห่งใหม่ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ทางกรมโยธาธิการและผังเมืองของไทยมีนโยบายที่จะขอใช้สนามบินสะหวันนะเขต (Savannakhet International Airport) ร่วมกับ สปป.ลาว เพื่อให้ผู้โดยสารที่เดินทางไปจังหวัดมุกดาหารได้รับความสะดวกและรวดเร็วมากขึ้น เนื่องจากจังหวัดมุกดาหารยังไม่มีสนามบินเชิงพาณิชย์ สนามบินที่ใกล้ที่สุดในขณะนี้ คือ สนามบินจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งอยู่ห่างจากจังหวัดมุกดาหารถึง 160 กิโลเมตร ขณะที่สนามบินสะหวันนะเขตอยู่ห่างจากจังหวัดมุกดาหารเพียง 18 กิโลเมตรเท่านั้น จากการเดินทางถึงกันที่สะดวกและรวดเร็วเช่นนี้ จะทำให้ทั้ง 2 เมืองมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกันมากขึ้น ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

สะพานมิตรภาพไทย- สปป.ลาว แห่งที่ 2 : จุดเชื่อมโยงความสัมพันธ์

- **ความเป็นมา**

ในช่วงปี 2535-2538 ประเทศสมาชิกกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง¹ (Greater Mekong Subregion : GMS) เห็นชอบให้ร่วมกันดำเนินโครงการพัฒนาพื้นที่อนุภูมิภาคแม่น้ำโขง ด้วยการพัฒนาระบบเครือข่ายถนนเชื่อมโยงประเทศสมาชิก 6 ประเทศ คือ จีนตอนใต้ พม่า เวียดนาม กัมพูชา สปป.ลาว และไทย ซึ่งในเครือข่ายถนนนี้จะประกอบด้วยถนนสายหลัก 4 สาย ทั้งนี้ สะพานมิตรภาพไทย- สปป.ลาว แห่งที่ 2 เป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางแนวตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor : EWEC) เพื่อเชื่อมประเทศไทยและ สปป.ลาว ซึ่งอยู่คนละฝั่งของแม่น้ำโขง โดยได้กำหนดตำแหน่งที่จะก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย- สปป.ลาว แห่งที่ 2 ขึ้นเมื่อปี 2541 ฝั่งไทย อยู่ที่บ้านสงเปือย ตำบลบางทรายใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร ซึ่งอยู่ห่างจากตัวจังหวัดไปทางทิศเหนือราว 7 กิโลเมตร ฝั่ง สปป.ลาว อยู่ที่บ้านนาแก เมืองโกสอน พมวิทาน (เดิมชื่อเมืองคันทะบูลี) ซึ่งอยู่ห่างจากตัวแขวงสะหวันนะเขตไปทางทิศเหนือราว 5 กิโลเมตร โดยมี Japan International Cooperation Agency

¹ กลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion : GMS) ประกอบด้วยสมาชิก 6 ประเทศ ได้แก่ จีน (มณฑลยูนนานและเขตปกครองตนเองกว่างซี) พม่า เวียดนาม กัมพูชา สปป.ลาว และไทย โดยมีธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย (Asian Development Bank : ADB) เป็นผู้สนับสนุนหลักด้านการเงิน เพื่อพัฒนาโครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่สำคัญภายในกลุ่มฯ

(JICA) ให้ความช่วยเหลือในการสำรวจและออกแบบสะพาน ทั้งนี้ รัฐบาลไทยและรัฐบาล สปป.ลาว ได้ร่วมลงนามในข้อตกลงก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย- สปป.ลาว แห่งที่ 2 เมื่อเดือนมีนาคม 2544 และได้ร่วมลงนามในสัญญากู้เงินจากธนาคารเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศญี่ปุ่น (Japan Bank for International Cooperation : JBIC) เพื่อใช้ในการก่อสร้าง มูลค่ารวมราว 8,090 ล้านบาท (หรือประมาณ 2,588 ล้านบาท) เมื่อเดือนธันวาคม 2544 โดยฝ่ายไทยและฝ่าย สปป.ลาว จะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายฝ่ายละครึ่งหนึ่งของเงินลงทุนทั้งหมด

ภาพที่ 1 : ภาพมุมกว้างของสะพานมิตรภาพไทย- สปป.ลาว แห่งที่ 2

- รูปแบบของสะพานมิตรภาพไทย- สปป.ลาว แห่งที่ 2 เป็นสะพานคอนกรีตอัดแรง 2 ช่องจราจร ผิวจราจรกว้าง 8 เมตร และไหล่ทางข้างละ 1.5 เมตร มีความยาวราว 2,050 เมตร ประกอบด้วยส่วนที่ข้ามแม่น้ำโขง 1,600 เมตร และโครงสร้างเชิงลาดสะพานฝั่งไทย 250 เมตร และฝั่ง สปป.ลาว 200 เมตร นอกจากนี้ ที่บริเวณฐานสะพานของทั้ง 2 ฝั่งจะมีอาคารด่านและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

- ในฝั่งไทย มีถนนเปลี่ยนทิศทางการจราจร เนื่องจากการเดินทางของ สปป.ลาว จะตรงข้ามกับไทย คือ การเดินทางฝั่งไทยจะขั้บรถชิดช่องจราจรทางซ้าย ขณะที่ สปป.ลาว จะชิดช่องจราจรทางขวา รวมทั้งมีถนนเพื่อเชื่อมกับทางหลวงหมายเลข 212 ของไทย (อุบลราชธานี-มุกดาหาร-นครพนม)

- ฝั่ง สปป.ลาว จะมีถนนเพื่อเชื่อมสะพานกับเส้นทางถนนหมายเลข 9 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจตามเส้นทางสาย EWEC นับจากชายแดนไทยที่จังหวัดมุกดาหารไปทางตะวันออก และสิ้นสุดที่จังหวัดดานังซึ่งเป็นเมืองท่าสำคัญทางตอนกลางของเวียดนาม โดยมีระยะทางรวมทั้งสิ้นราว 500 กิโลเมตร

ภาพที่ 2 : สภาพถนนบนสะพานมิตรภาพไทย- สปป.ลาว แห่งที่ 2

- **บทบาท : บ่อเกิดสายสัมพันธ์ 4 ชาติ**

แม้จะดูเหมือนว่า สะพานมิตรภาพไทย- สปป.ลาว แห่งที่ 2 เป็นเพียงสะพานเชื่อมระหว่างจังหวัดมุกดาหารของไทยและแขวงสะหวันนะเขตของ สปป.ลาว เท่านั้น แต่แท้ที่จริงแล้ว สะพานแห่งนี้เป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางตามโครงการ EWEC ซึ่งจะเชื่อมประเทศสมาชิก 4 ประเทศในกลุ่ม GMS เข้าด้วยกัน คือ พม่า ไทย สปป.ลาว และเวียดนาม และเส้นทางสายนี้เป็นเส้นทางคมนาคมทางบกเพียงเส้นทางเดียวที่เชื่อมโยงคาบสมุทรมินเดอเนียและคาบสมุทรอินโดจีนเข้าด้วยกัน โดยถนนจากฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิกเริ่มจากจังหวัดดานังของเวียดนาม ผ่านไปยังแขวงสะหวันนะเขตของ สปป.ลาว ผ่านสะพานมิตรภาพไทย- สปป.ลาว แห่งที่ 2 ข้ามมายังประเทศไทยที่จังหวัดมุกดาหาร ผ่านจังหวัดขอนแก่น และจังหวัดตาก แล้วจึงสิ้นสุดที่เมืองมะละแหม่งในรัฐกะเหรี่ยงของพม่าทางฝั่งมหาสมุทรอินเดีย

เส้นทางสาย EWEC เป็นเส้นทางตัดตรงจากฝั่งมหาสมุทรหนึ่งไปยังอีกฝั่งมหาสมุทร มีความยาวรวม 1,500 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 3 วัน ซึ่งจะช่วยให้ประหยัดเวลาในการขนส่งสินค้าจากเดิมที่ต้องขนส่งสินค้าทางเรือ อ้อมผ่านทะเลจีนใต้ ได้ค่อนข้างมาก การประหยัดเวลาจากการขนส่งผ่านเส้นทาง EWEC จะช่วยให้สินค้าของทั้ง 4 ประเทศมีค่าขนส่งที่ถูกลง สนับสนุนให้สินค้ามีศักยภาพในการแข่งขันมากขึ้น นอกจากนี้ ยังทำให้การเดินทางไปมาหาสู่ระหว่างกันเป็นไปได้ง่ายขึ้น และสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น เกื้อหนุนให้ประชาชนของทั้ง 4 ประเทศที่ตั้งอยู่บนถนนสายนี้มีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

ภาพที่ 3 : โครงข่ายการคมนาคมตามแนวตะวันออก-ตะวันตก

จังหวัดมุกดาหาร : ศูนย์กระจายสินค้าสำคัญด้านตะวันออกของไทย

จากการที่จังหวัดมุกดาหารตั้งอยู่บนเส้นทางคมนาคมตามแนว EWEC ซึ่งเป็นเส้นทางที่เชื่อมเวียดนาม สปป.ลาว ไทย และพม่าเข้าด้วยกัน ทำให้มุกดาหารมีศักยภาพที่โดดเด่นขึ้น จึงได้รับคัดเลือกจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ให้เป็น “ประตูด้านตะวันออกสู่ สปป.ลาว และเวียดนามตอนกลาง” เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว ระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน นอกจากนี้ มติคณะรัฐมนตรียังเห็นชอบให้จังหวัดมุกดาหารเป็น Border Node หรือศูนย์การผลิต/ศูนย์กลางการรับส่งและกระจายสินค้า รวมทั้งได้มอบหมายให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ศึกษาถึงความเป็นไปได้ของโครงการจัดตั้งศูนย์การผลิต รวบรวม แปรรูป และกระจายสินค้า (Distribution Center) ในจังหวัดมุกดาหารด้วย เนื่องจากมีปัจจัยสนับสนุนหลายประการ ดังนี้

⇒ ทำเลที่ตั้งอยู่ใกล้กับแหล่งวัตถุดิบจากประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สินค้าเกษตรจาก สปป.ลาว และสินค้าประมงจากเวียดนาม ฯลฯ ทำให้สามารถรวบรวมสินค้าได้ง่าย และภายในเวลาอันสั้น สินค้าจึงยังคงความสดใหม่อยู่

⇒ การขนส่งสะดวก สามารถขนส่งสินค้าไปยังตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว โดยเฉพาะหลังการเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย- สปป.ลาว แห่งที่ 2 เอื้อให้จังหวัดมุกดาหารมีศักยภาพในการเป็นศูนย์กลางการขนส่งสินค้าที่สำคัญมากขึ้น โดยหลายฝ่ายคาดว่าจะทำให้การส่งออกสินค้าจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทยผ่านทางท่าเรือด่านงของเวียดนาม ไปยังประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้รับความนิยมมากขึ้น เนื่องจากการขนส่งสินค้าผ่านเส้นทางนี้ ไปยังท่าเรือด่านงของเวียดนาม ใช้เวลาเพียง 1 วัน เมื่อรวมกับการขนส่งจากท่าเรือด่านงไปยังท่าเรือเซียงไฮ้ทางฝั่งตะวันออกของจีน จะใช้เวลารวมทั้งสิ้น 5-6 วัน ซึ่งน้อยกว่าการขนส่งสินค้าจากท่าเรือแหลมฉบังไปจีนที่ใช้เวลาประมาณ 8 วัน

⇒ ทำเลที่ตั้งอยู่ใกล้แหล่งผลิตสินค้าสำคัญ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษสะพาน-เซโน (Savan-Seno Special Economic Zone) ซึ่งตั้งอยู่ที่เมืองโกสอน พมวิทาน ในแขวงสะพานนะเขตของ สปป.ลาว (รายละเอียดเพิ่มเติมอยู่ในหัวข้อถัดไป) และเขตเศรษฐกิจพิเศษลาวบ่าว (Lao Bao Special Economic - Trade Zone) ในจังหวัดกวางจิของเวียดนาม ซึ่งจัดเป็นพื้นที่เศรษฐกิจที่พัฒนาได้รวดเร็วที่สุดแห่งหนึ่งทางภาคกลางของเวียดนาม และตั้งอยู่บนเส้นทางหมายเลข 9

⇒ ความพร้อมด้านสาธารณูปโภคของจังหวัดมุกดาหาร ในช่วงที่ผ่านมาจังหวัดมุกดาหารได้รับการพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานหลายโครงการ เช่น โครงการก่อสร้างทางหลวงมุกดาหาร-ขอนแก่น-พิษณุโลก-ตาก และโครงการก่อสร้างทางหลวงท่าเรือแหลมฉบัง-สระแก้ว-สุรินทร์-ยโสธร-มุกดาหาร เป็นต้น เพื่อให้พร้อมรองรับการเป็นศูนย์กลางการผลิต รวบรวม แปรรูป และกระจายสินค้า (Distribution Center) ซึ่งจะมีบทบาท ดังนี้

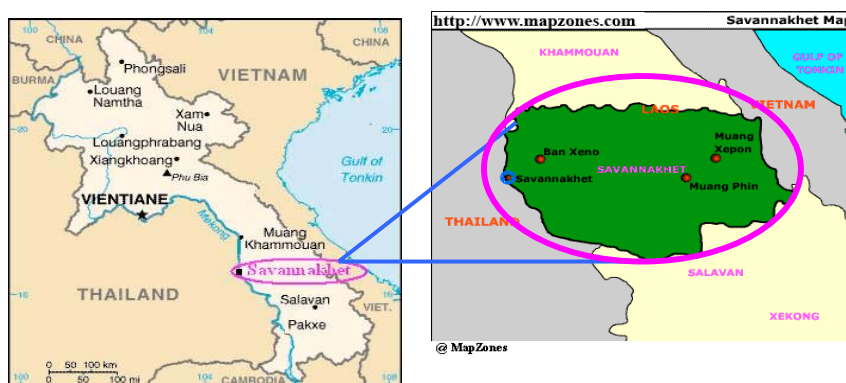
- รองรับสินค้าภายในประเทศ โดยเป็นจุดรวบรวม กองเก็บ ให้บริการขนส่ง และกระจายสินค้า
- รองรับสินค้านำเข้าระหว่างประเทศ โดยเป็นลานกองเก็บตู้คอนเทนเนอร์ โรงพักและบรรจุสินค้า คลังสินค้า จุดให้บริการขนส่งสินค้า
- ให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service : OSS) และการให้บริการศุลกากรแบบตรวจสอบ ณ จุดเดียว (Single Step Inspection : SSI) โดยให้ข้อมูล ประสานงาน และพิจารณาอนุมัติการประกอบกิจการ เพื่อลดขั้นตอนและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการ

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันอยู่ระหว่างการคัดเลือกพื้นที่ที่เหมาะสมในจังหวัดมุกดาหารเพื่อการจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้า สำหรับสินค้าที่คาดว่าจะขนส่งผ่านศูนย์กระจายสินค้า ส่วนใหญ่เป็นสินค้าที่ต้องรักษาความสดใหม่ แบ่งเป็น

- สินค้าที่ขนส่งภายในประเทศ อาทิ ไม้และไม้แปรรูป สินค้าเกษตรอื่น ๆ สินค้าอุปโภคบริโภค และสินค้าอุตสาหกรรม
- สินค้าส่งออก-นำเข้าระหว่างประเทศ อาทิ ผลิตภัณฑ์จากยางพารา ข้าวหอมมะลิ สินค้าประมงนำเข้า (จากเวียดนาม) สินค้าอุปโภคบริโภค เครื่องใช้ไฟฟ้า และชิ้นส่วนยานยนต์

แขวงสะหวันนะเขต : พื้นที่ศักยภาพแห่งใหม่ของ สปป.ลาว

แขวงสะหวันนะเขตมีความสำคัญทางเศรษฐกิจเป็นอันดับ 2 ของ สปป.ลาว รองจากแขวงเวียงจันทน์ เศรษฐกิจพึ่งพารายได้จากภาคเกษตรกรรมเป็นหลัก แขวงสะหวันนะเขตเป็นจุดบรรจบของเส้นทางสำคัญหลายสาย ทั้งเส้นทางหมายเลข 9 ที่มีเส้นทางเชื่อมตามแนว EWEC และเส้นทางหมายเลข 13 ซึ่งเป็นเส้นทางเชื่อมโยงตามแนวเหนือ-ใต้ของ สปป.ลาว ระยะทางรวม 1,400 กิโลเมตร โดยเส้นทางหมายเลข 13 จะบรรจบกับเส้นทางหลัก หมายเลข 7 ของกัมพูชา ทั้งนี้ เส้นทางหมายเลข 9 จะตัดกับเส้นทางหมายเลข 13 ที่แยกเข้าไปในแขวงสะหวันนะเขต ส่งผลให้แขวงสะหวันนะเขตเป็นพื้นที่ศักยภาพแห่งใหม่ของ สปป.ลาว ที่มีถนนเชื่อมต่อกับประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม GMS ถึง 5 ประเทศ โดย สปป.ลาว คาดว่าแขวงสะหวันนะเขตจะสามารถดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศได้เป็นอย่างดี ดังนั้น จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาต่าง ๆ ขึ้นเพื่อรองรับการลงทุนดังกล่าว รวมทั้งมีแผนพัฒนาสนามบินสะหวันนะเขต ให้เป็นสนามบินนานาชาติแห่งใหม่ของ สปป.ลาว เพื่อรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจในบริเวณนี้ ปัจจุบันอยู่ระหว่างการขอเงินสนับสนุนจากญี่ปุ่น

ภาพที่ 4 : แขวงสะหวันนะเขต

สำหรับโครงการพัฒนาสำคัญในแขวงสะหวันนะเขตมีดังนี้

- **เขตเศรษฐกิจพิเศษสะหวัน - เซโน (Savan-Seno Special Economic Zone)** เป็นเขตนิคมอุตสาหกรรมและศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้า ตั้งอยู่ที่เมืองโกสอน พมวิทาน แขวงสะหวันนะเขต มีพื้นที่รวมราว 325 เฮกตาร์² (หรือประมาณ 2,000 ไร่) ซึ่งทางการ สปป.ลาว ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อปี 2547 และต่อมาได้ให้สัมปทานแก่กลุ่มนักธุรกิจชาวมาเลเซียเข้ามาดำเนินการเตรียมความพร้อมในเขตเศรษฐกิจดังกล่าว โดยแบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 ส่วน คือ

² 1 เฮกตาร์ = 6.25 ไร่

ส่วนที่ 1 เป็นพื้นที่ติดกับแม่น้ำโขงใกล้กับสะพานมิตรภาพไทย- สปป.ลาว แห่งที่ 2 มีพื้นที่ราว 305 เฮกตาร์ (ประมาณ 1,900 ไร่) ซึ่งถูกกำหนดให้เป็นเขตนิคมอุตสาหกรรมที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกและสถานบริการต่าง ๆ ครบครัน อาทิ โรงแรม สนามกอล์ฟ ศูนย์การค้าปลอดภาษี สวนสาธารณะ และเขตที่อยู่อาศัย ฯลฯ

ส่วนที่ 2 เป็นพื้นที่อยู่ห่างจากตัวแขวงสะหวันนะเขตไปตามเส้นทางหมายเลข 9 ประมาณ 28 กิโลเมตร มีพื้นที่ราว 20 เฮกตาร์ (ประมาณ 125 ไร่) ซึ่งถูกกำหนดให้เป็นที่ตั้งของอุตสาหกรรมหนักและโกดังสินค้า

สำหรับโครงการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษดังกล่าวจะได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ มากมาย อาทิ ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงสุด 10 ปี หลังจากนั้นจะเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราควบคุมไม่เกิน 8% นอกจากนี้ นักลงทุนต่างชาติสามารถเช่าที่ดินได้นานถึง 75 ปี และต่อสัญญาได้อีก 75 ปี โดยจะได้รับยกเว้นค่าเช่าที่ดินเป็นเวลา 12 ปี ฯลฯ

ภาพที่ 4-5 : เขตเศรษฐกิจพิเศษสะหวัน - เซโน

- **โครงการเมืองสะหวัน (Savan City)** เป็นโครงการพัฒนาพื้นที่ 2,680 ไร่ ในแขวงสะหวันนะเขต อยู่ใกล้กับสะพานมิตรภาพไทย- สปป.ลาว แห่งที่ 2 โดยด้านหนึ่งของพื้นที่อยู่ติดแนวแม่น้ำโขง ส่วนอีกด้านหนึ่งอยู่ติดกับเส้นทางหมายเลข 9 ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2549 บริษัท ไทย แอร์พอร์ตส์ กราวด์เซอร์วิสเชส จำกัด (แท็คส์) ได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจร่วมกับรัฐบาล สปป.ลาว ในการเข้าเป็นผู้รับผิดชอบพัฒนาโครงการเมืองสะหวัน เพื่อพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวให้เป็นเมืองเศรษฐกิจที่ครบวงจร โดยแท็คส์จะลงทุนร้อยละ 70 ของโครงการ (เงินลงทุนประมาณ 1,370 ล้านบาท) ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 30 (ประมาณ 587 ล้านบาท) เป็นการลงทุนจากรัฐบาล สปป.ลาว ซึ่งคาดว่าจะใช้เวลาพัฒนาโครงการดังกล่าวให้เสร็จสมบูรณ์ไม่เกิน 10 ปี นับตั้งแต่ปี 2550 เป็นต้นไป

สำหรับการดำเนินโครงการเมืองสะพานจะแบ่งระยะการพัฒนาโครงการออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

- 1) ระยะที่ 1 พื้นที่ 1,200 ไร่ ประกอบด้วย โรงแรม ศูนย์บันเทิงครบวงจร ร้านค้าปลอดอากร อาคารพาณิชย์ ศูนย์ธุรกิจการค้า และทะเลสาบ
- 2) ระยะที่ 2 พื้นที่ 780 ไร่ ประกอบด้วย ที่พักอาศัย สวนพักผ่อน ศูนย์สุขภาพ อาคารพาณิชย์ และอาคารสำนักงาน
- 3) ระยะที่ 3 พื้นที่ 700 ไร่ ประกอบด้วย ที่พักอาศัย สนามกอล์ฟมาตรฐานโลก ศูนย์สุขภาพ อาคารพาณิชย์ และอาคารสำนักงาน

การดำเนินโครงการดังกล่าว คาดว่าจะทำให้แขวงสะพานนะเขตกลายเป็นศูนย์กลางธุรกิจที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของภูมิภาคอินโดจีน ทั้งนี้ หากมีการพัฒนาธุรกิจและร้านค้าต่าง ๆ แล้วเสร็จในระยะที่ 1 และ 2 คาดว่า จะทำให้โครงการเมืองสะพานสามารถสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจากปัจจุบันที่ 90 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็นราว 700 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ภายใน 5 ปี นับตั้งแต่ปี 2550 และจะมีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจากปัจจุบันอีก 1 เท่าตัว เป็น 2 ล้านคน ภายในปี 2553

ปัญหาและอุปสรรคหลังการเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย- สปป.ลาว แห่งที่ 2

หลังการเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย- สปป.ลาว แห่งที่ 2 ราว 3 เดือน พบว่า ยังคงมีอุปสรรคบางประการ ทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากสะพานดังกล่าวได้อย่างเต็มที่ ที่สำคัญคือ

- ปัญหาค้นตอนการผ่านแดน ซึ่งปัจจุบันไทย สปป.ลาว และเวียดนาม กำลังอยู่ระหว่างการหารือแนวทางร่วมกันเพื่อพัฒนาให้เป็นระบบ One Stop Service ซึ่งผู้เดินทางผ่านแดนสามารถเข้าไปยังประเทศปลายทางได้หลังจากผ่านการตรวจหนังสือผ่านแดน ณ จุดผ่านแดนของประเทศต้นทางแล้ว และระบบ Single Visa สำหรับผู้เดินทางที่มาจากประเทศที่ 3 ที่ต้องการเดินทางเข้ามายังไทย สปป.ลาว และเวียดนาม โดยผู้เดินทางสามารถขอหนังสือผ่านแดนจากประเทศใดประเทศหนึ่ง แล้วสามารถเดินทางเข้าไปทั้ง 3 ประเทศได้
- ปัญหาการผ่านขั้นตอนพิธีการทางศุลกากร ซึ่งควรมีการพัฒนาให้รวดเร็วยิ่งขึ้น
- ปัญหาระเบียบรถขนส่งสินค้าข้ามแดน ซึ่งควรมีการตกลงให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้ง 3 ประเทศ

อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่า ในช่วง 11 เดือนแรกของปี 2549 ซึ่งเป็นช่วงก่อนที่สะพานมิตรภาพไทย- สปป.ลาว แห่งที่ 2 จะเปิดใช้ พบว่า มูลค่าการค้าระหว่างไทยและ สปป.ลาว ผ่านชายแดนจังหวัดมุกดาหารขยายตัวเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับที่น่าพอใจ โดยมูลค่าการส่งออกของไทยขยายตัวราว 19% จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่มูลค่าการนำเข้าขยายตัวสูงถึง 219% ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าทางการค้าผ่านชายแดนจังหวัดมุกดาหารยังมีแนวโน้มเติบโตได้อีกมาก โดยเฉพาะหลังจากที่สะพานมิตรภาพไทย- สปป.ลาว แห่งที่ 2 เปิดใช้แล้ว คาดว่าจะส่งผลให้ปริมาณการค้าระหว่างกันเพิ่มขึ้นอีกมาก

มูลค่าการค้าชายแดนไทย - สปป.ลาว ผ่านทางชายแดนจังหวัดมุกดาหาร

	2547		2548		2549 (ม.ค - พ.ย.)	
	มูลค่า (ล้านบาท)	อัตราการขยายตัว (%)	มูลค่า (ล้านบาท)	อัตราการขยายตัว (%)	มูลค่า (ล้านบาท)	อัตราการขยายตัว (%)
ส่งออก	5,402.1	45.1	5,371.0	-0.6	5,883.3	18.5
นำเข้า	622.0	-15.8	954.7	53.5	2,730.3	218.7
มูลค่าการค้า	6,024.1	-	6,325.7	5.0	8,613.6	-

ที่มา : กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

ส่วนเศรษฐกิจต่างประเทศ ฝ่ายวิชาการ

เมษายน 2550